

10614
12-6-93

Eind dit jaar aardig boekje over de geschiedenis van Ruischerbrug

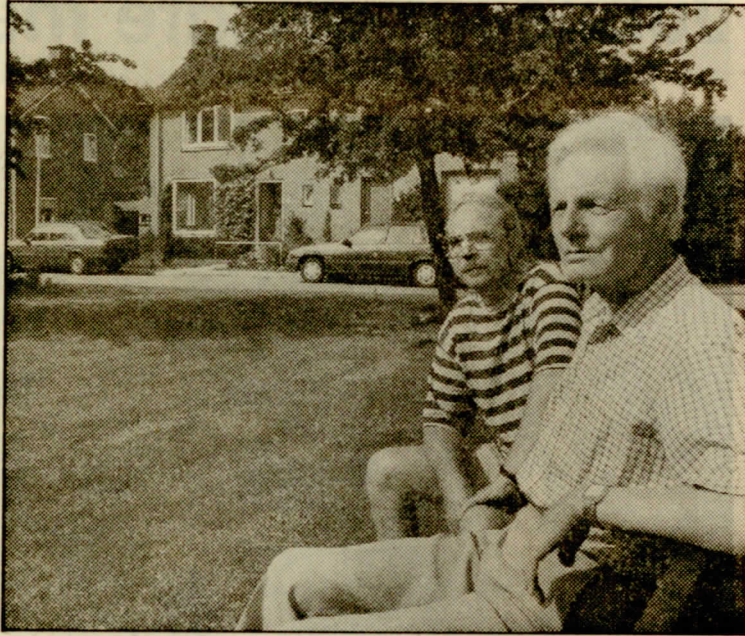
Sonneveld had er over kunnen zingen

Er zijn natuurlijk méér voorbeelden in den lande, maar Wim Sonneveld had zich voor zijn lied over het veranderde dorp ook kunnen laten inspireren door het vlekje Ruischerbrug, sinds '69 deel van de stad Groningen maar nog altijd een kleine, bijna besloten gemeenschap. Ik sta in de achtertuin van Dick Streuper aan het Roggeplein in Ruischerbrug.

"Vroeger kon ik", vertelt hij mij, "bij helder weer de klok op de Martinitoren zien, zo'n zeven kilometer verder. Nu zijn er nieuwe woningen in het zichtsveld gebouwd, maar we wonen hier als stukje van de stad Groningen bijna vorstelijk in de vrije natuur." Buurman Gerard de Wit staat naast ons en beaamt dat gretig.

Streupel, De Wit en fotoverzamelaar Roel Dijkhuis zijn in beeld omdat ze de laatste hand leggen aan een boekje over het dorp Ruischerbrug dat eens deel uitmaakte van de grote gemeente Noorddijk, waartoe ook de woongemeenschappen Middelbert, Oosterhoogebrug, Noorddijk, Paddepoel en Selwerd behoorden. Maar Ruischerbrug was en bleef het belangrijkste dorp binnen de gemeente. Bijna een kwart eeuw geleden strekte de landhongerige stad Groningen zijn tentakels uit naar de gemeente Noorddijk (aan de andere kant van de stad óók naar de gemeente Hoogkerk) en nu heeft - vrij naar Sonneveld - de moderne tijd toegeslagen.

Alhoewel, de ca. 700 mensen tellende woongemeenschap Ruischerbrug is hecht en heeft vorig jaar nog uitvoerig gevierd dat het dorp 500 jaar bestond. Daarbij kwamen zoveel oude foto's uit schoenendozen en van stoffige zolders, dat besloten is

■ Dick Streuper (links) en Gerard de Wit op het Roggeplein dat in de loop der jaren is uitgegroeid tot de centrale plek in Ruischerbrug.
©EFG/Jan Willem van Vliet

een boek samen te stellen. Dat is eind dit jaar gereed en geeft de ontwikkelingen in die contreien weer.

Naast het ontstaan van het gebied rond Ruischerbrug met zijn karakteristieke kenmerken en de eerste bewoners komen ook de latere eeuwen en de recente geschiedenis aan bod. Foto's, tekeningen en beschrijvingen vullen het boek dat de herinnering aan de eigen streek - onder de rook van de stad Groningen - levend wil houden.

Belangrijke thema's in het boek zijn de kerkgeschiedenis, de waterstaatkundige aspecten (geklemd tussen Eemskanaal en Damsterdiep), de militair-strategische betekenis (de kozakken in de Franse tijd), het onderwijs en het aangename en

goed samenstelde verenigingsleven. De relatie met de stad wordt tegen het licht gehouden en volgens de schrijvers zal me-

nigeen het ontstaan van de grote wijk Lewenborg nog vers in het geheugen liggen.

"We zijn fantastische dingen tegengekomen," vertellen Streuper en De Wit. "Gegevens over de twee grote steenfabrieken die hier gestaan hebben, de scheepswerf, het verenigingsleven en het leven in het dorp tijdens de crisisjaren."

Op de zolder van het voormalige gemeentehuis vonden beide schrijvers nog een hele stapel ongebruikte klompen die daar terecht gekomen waren toen in '43 besloten werd de arme boerenbevolking te helpen met schoeisel door de iepen te kappen aan de Woldweg. Tijd om het hout te latendrogen was er niet en daarom stond de bevolking van Ruischerbrug nogal afwijzend tegenover de zware klompen die nog krompen ook nog. De toenmalige burgemeester lette in die dagen speciaal op het schoeisel van zijn burgers en berispte hen zo nu en dan wanneer bleek dat zij niet het speciale (iepen)schoeisel droegen. Het hielp niet en zo kwam (bijna) alles weer op zolder terecht...